

for præsentationen af den rytmiske livemusik. Musikkerne, både de nye talenter og de erfarne talenter, får scener at øve sig på, og publikum får mulighed for at stifte bekendtskab med musik, der ikke er så kendt eller kommerciel, at den kan klare sig uden offentlig støtte.

Kl. 11.55

Spillestedsordningen blev sat i værk den 1. januar 2000. På finansloven for 2000 blev der afsat 29,5 mio. kr. til både regionale spillesteder og honorarstøtten. Støtten til de regionale spillesteder gives som driftsstøtte, og der er i dag indgået flere aftaler med 18 regionale spillesteder fordelt over hele landet. Honorarstøtten gives til andre spillesteder som tilskud til deres udgifter til musikhonorarer i forbindelse med koncerter.

Som bekendt gælder det, at den statslige støtte forudsætter en kommunal eller amtskommunal medfinansiering. Den statslige bevilling til spillestederne er administreret af Statens Musikråd, og rådet har siden ordningens start haft mandat til at fastsætte fordelingen mellem driftsstøtte til regionale spillesteder og honorarstøtte.

Musikrådet udmønter de besparelser, som regeringen var nødt til at gennemføre for 2002, på honorarstøtten. Det betød for øvrigt, at driftsstøtten til de regionale spillesteder er gået op fra 17 mio. kr. i 2000 til 19 mio. kr. i 2003, og samtidig er honorarstøttens bevilling gået fra ca. 11 mio. kr. til ca. 6 mio. kr. over den samme årrække. Det har således fra starten af denne ordnings liv været Musikrådets linje at give en større andel af midlerne til driftsstøtte end til honorarstøtte. Jeg må understrege, at den linje har været lagt af Musikrådet.

Det gav nogle problemer ude på de rytmiske spillesteder. Derfor var det meget vigtigt for mig at se på ordningen, og derfor har jeg også valgt at kompensere spillestederne for Musikrådets besparelser gennem en ekstrabevilling til honorarstøtten på 4,8 mio. kr. Hermed er Musikrådet i stand til at matche tilsagnene fra de kommunale og amtskommunale parter.

Det bliver en opgave for det kommende Kunstråd at fastlægge linjen for de rytmiske spillesteder for årene fremover, og jeg ser frem til at drøfte dette emne i forbindelse med deres handlingsplan.

I dag har vi jo vedtaget forslaget om Kunstrådet, der som bekendt overtager opgaver fra Statens Musikråd og Dansk Musik Informations Center. Kunstrådet og fagudvalget for musik får

til opgave at stå for fordelingen af de statslige støtte midler til musikområdet.

Jeg har ingen forestillinger om, at sådanne ændringer kan gennemføres uden kritik. På baggrund af dialogen med miljøerne har hele forskningskredsen sørget for, at musikken har en pæn repræsentation i Kunstrådets repræsentantskab, samtidig med at fagudvalget for musik bliver udvidet fra fem til syv medlemmer.

Vi skal senere behandle beslutningsforslag nr. B 80 om støtte til musikformidling. Forslaget handler væsentligst om pladeudgivelser af rytmisk musik. Derfor vil jeg ikke på nuværende tidspunkt gå nærmere ind i det, men vil blot nævne, at jeg den 12. maj holder en konference om emnet, hvor også Folketingets Kulturudvalg vil blive inviteret.

I efteråret indgik vi politisk forlig om en flerårsaftale for Kulturministeriets uddannelser, en aftale, som indeholder en række generelle målsætninger og fastsætter den økonomiske ramme for Kulturministeriets uddannelser i perioden 2003-2006. Flereårsaftalen betyder, at uddannelserne under Kulturministeriet og dermed også musikkonservatorierne ikke vil blive udsat for generelle besparelser i de næste 4 år.

Vores krav er, at der til gengæld bliver taget nye initiativer inden for de indsatsområder, flerårsaftalen beskriver, og det er bl.a. indførelsen af en 3+2-struktur, styrket internationalisering, geografisk spredning og mere specialiserede faglige miljøer, øget fokus på beskæftigelsesmulighederne i kulturerhvervene og styrket efter- og videreuddannelse.

Lige nu er vi i gang med at forhandle resultatkontrakter med musikkonservatorierne, og kontrakterne vil indeholde en række resultatmål, som relaterer sig til flerårsaftalens indsatsområder.

Til sidst vil jeg nævne, at musikken også har EU's bevågenhed. Musikken indgår på lige fod med andre kunstarter i Kultur 2000-programmet. Som noget nyt er European Music Office, i daglig tale EMO, med støtte fra Europa-Kommissionen ved at undersøge mulighederne for at etablere et pilotprojekt for musikbranchen, der skal forbedre medlemmernes samarbejde om musikeksport samt styrke det indre marked for musik ved at give transportstøtte til turneer inden for og uden for EU. EMO's arbejde vil være et kærkomment supplement til den danske kulturpolitik på musikområdet og et supplement til de andre landes kulturpolitik. Forslaget falder fint i tråd med det danske formandskabs sats-